

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 16. An sponsalia ex metu injustè incusso contracta sint valida, vel
saltem obligent ex religione, si accedat juramentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

incommoda, quia sponsalia fuerunt absoluta,
neque hæc præcisè est justa causa dissolvendi,
secundum dicenda postea.

§. 3. Quamvis parentes minarentur ex hac 102.
redationem, tamen si impregnavit sponsam
facta sponsione vel spe Matrimonii, tenetur du-
cere; & quamvis leges quorundam locorum
permittant tales contrahentes ex hac redari, hæ-
tamen sunt correctæ à Jure, non tantum Cano-
nico, sed etiam civili, uti dicetur n. 571. Quod
si timeretur perpetua offensa parentum, *Sanch.*
aliisque apud *Gob.* n. 335. putant talem sponsum
non teneri ducere, sed de hoc dicam n. 169. An
autem pater possit filiæ contra voluntatem
suam nubenti negare dotem, dicetur n. 572.

Q. 15. Ad quid teneatur, qui juravit se ducturum 103.
Titiam, & nullam aliam. R. Tenetur ducere *Titiam:* Si autem *Titia* renuat, potest ducere
aliam, quia juramentum erat factum in gratiam
Titiae, quæ jus remittit: & quod dixerit, *null-*
lam aliam, intelligebat præ *Titia*, seu prætermis-
sa *Titia*, si ipsa vellet, *Gob. tr. 10. n. 134.*

Q. 16. An sponsalia ex metu injuste incusso contra- 104.
sunt valida, vel saltem obligent ex religione, si accedat
juramentum. R. Operæ pretium est scire, an va-
lida sint, nam, si valida sint, inducunt impedimentum publicæ honestatis. Quis autem me-
tus dicatur levis aut gravis, & quotuplex sit,
dixi l. 3. p. 2. à n. 630. quibus suppositis,

§. 1. Levis metus injuste incusus non inva- 105.
lidat sponsalia, uti colligetur ex dicendis n. 649.
Attamen talia sponsalia manent infirma in foro
conscientiæ, & propriâ authoritate metum passi
sunt irritabilia, uti dixi l. 3. p. 2. n. 642. ac præ-
ter ibi citatos, docent Bonac. *Began.* nec improbat

Averso.

Avers. q. 8. f. 4. Ratio autem est, quia cùm p^a
metum incutiens teneatur relaxare fidem mei
injustè extortam, poterit ille, qui injustè palli-
est metum, revocare fidem à se datam. An autem
ille saltem, qui metum incusserat, obligetur
dubium est: negant *Sanch.* l. 4. d. 15. n. 5. & *Sp-*
rer. n. 150. quia putant in contractu oneroso
utramque obligante ad æqualitatem, qualis
promissio Matrimonii, vel utramque vel ne-
tram partem esse obligatam, sed oppositum
detur probabilius cum *Aversa*, & constat salte
ex promissione simplici acceptata posse ex u-
tantùm parte esse obligationem.

106. §. 2. Probabilius videtur, quod metus gⁿ
vis etiam ab extrinseco & injustè incussus ab
altero etiam contrahente ad extorquendum co-
fensum, spectato Jure naturæ non invalidet spo-
salia, ut nec alios contractus ex natura sua
scindibiles, secundum dicta l. 3. p. 2. à n. 61
ubi authores affirmantes & negantes retuli-
præter ibi citatos pro parte affirmativa su-
etiam *Covarr.* & *Avers.* suprà: è contrà pro nega-
va, quæ nostra est, stat acriter *Krimmer* à n. 40
Ratio est, quia quamvis talis metus imminuit
attamen non videtur tollere libertatem ad spo-
salia sufficientem, cùm relinquat ea simpliciter
voluntaria. Et cùm hæc injuria maneat repa-
bilis per rescissionem sponsalium, non est suf-
ciens ratio dicendi, quod Jure naturæ sint in-
ta. Et hæc firmabuntur ex dicendis n. 671.

Obj. Talia sponsalia spectato Jure naturæ
poterant obligare ad ineundum Matrimonium
ergo spectato Jure naturæ sunt irrita saltem
tione objecti sui, ad quod obligarent. Proba-
nentes. tale Matrimonium est ab initio irri-
tatum.

saltem Jure positivo, uti constabit ex dicendis à n. 653. implicat autem dari obligationem ad actum ab initio irritum, ergo. Confirm. Nam recta ratio dictat, non posse dari obligationem ad aliquid illicitum, vel per leges impossibile, Matrimonium autem tale est illicitum & per leges impossibile, ergo. **R₂**. Non poterant obligare obligatione inevitabili, c., obligatione evitabili. n. nam metum passus statim posset contractum rescindere, & se ab obligatione illa liberare, si autem nollet rescindere, posset liberè & voluntariè contrahere Matrimonium : unde patet responsio ad confirmationem; nam si nolit illa sponsalia rescindere, Matrimonium erit utrimque licitum : Et simile est, si jures latroni dare pecuniam, secundum dicta l. 3. p. 2. num. 728. nam religio ratione juramenti te obligat ad dationem, quamvis latro eam illicite exigat, & si non velis rescindere illam obligationem petit relaxazione juramenti, teneberis eam nunc liberè solvere, quamvis postea post momentaneam solutionem maneat tibi jus repetendi solutum.

Inst. Votum ingrediendi Religionem metu extortum est Jure naturæ irritum, quia professio metu extorta est irrita, ergo similiter sponsalia, sicuti enim ingressus in Religionem est via ad professionem, ita sponsalia ad Matrimonium. *Respondent* 1. multi apud Busenb. quem retulit l. 3. p. 1. n. 363. negando consequentiam, quod Deus vota extorta non acceptet, homo autem acceptet promissionem extortam. **R₂**. 2. n. antec. nam si voveat ingredi Novitiatum ad experiendum, retentâ libertate postea profitendi vel non profitandi, votum valebit, uti dixi

l. 4.

I. 4. n. 52. & si postea profiteatur, valebit professio, quia jam liberè fiet. Si autem coactus si metu etiam ad vovendum, vel ad professionem si probet hunc metum intervenisse, professio declarabitur fuisse, saltem Jure positivo irritum. Reliqua soluta sunt I. 3. p. 2. à n. 643. Qui autem tenendum sit de ipso contractu Matrimonii ex metu gravi contracto, spectato Juntam naturali quam positivo, dicetur à n. 647.

107. §. 3. Probabile est, quod sponsalia ita initio ob gravem metum ab altero contrahente iniustè incussum sint Jure positivo invalida, sic enim videtur statui Cap. Ex litteris, De sponsal. impub., & docent gravissimi authores cum Covarrubias. Avers. q. 4. l. 6. Sanch. I. 4. d. 19. n. 3. Kugler p. 1. n. 34. contra Less. Haun. Wiesbn. Krimer à n. 42. & alios, qui etiam probabiliter contradicunt, sed rectè addunt Sanch. à n. 5. & Less. I. 2. c. 17. n. 3. quamvis valida essent, posse coactum proprii authoritate ab eis resiliere. Dixi, ab altero contrahente incussum, nam Krimer n. 432. putat, metus à tertio sit incussum, per L. 14. §. In actione. Quod metus causâ, fieri potestatem metum passo, ut sponsalia per Judicem rescindantur uti etiam in aliis contractibus notavi. I. 3. p. 1. num. 640.

108. §. 4. Ejusmodi sponsalia ex gravi metu initio non firmantur juramento, uti patet ex cit. Cap. Ex litteris, docentesque autores cum Sanch. d. 21. n. 3. Nec tale juramentum obligat, quia ius iudicium ab initio irritat, unde nec opus est relaxatio illius, Azor I. 1. c. 11. q. 14. E contrario sponsalia ex metu levi validè inita, essent etiam jurata, quamvis non firmarentur juramento tamen juramentum obligaret ex religione, usque

dum relaxaretur ab Episcopo, *Sanch.* n. 4. Quid autem tenendum sit de ipso Matrimonio per metum extorto, si juramentum illi adjiciatur, dicam n. 666.

Q. 17. *Quid addendum sit circa sponsalia impuberum.* 109.
Supponendum est ex dictis in l. 3. p. 2. n. 667. masculos esse impuberes, qui annum decimum quartum, femellas autem, quæ duodecimum necdum compleverunt, uti habetur Cap. *Attestationes*, De despons. impub. Et de illorum sponsalibus addenda sunt seqq.

§. 1. Cap. 3. 4. 5. 15. De despons. impub. 110.
requiritur septennium ad valorem sponsalium, debetque illud esse plenè ac physicè completum, secundùm dicta n. 50. & dicenda n. 689. Additamē hīc n. 50. non peccare eos, qui ante septennium ineunt, quia illud nullo Jure prohibetur, quod enim adducitur ex Cap. 2. De despons. impub. dicam n. 691. esse intelligendum de Matrimonio. An autem tum valeant, si malitia suppleat ætatem, dixi n. 50.

§. 2. Si impubes contrahat Matrimonium 111.
de præsenti, hic contractus est quidem invalidus in ratione Matrimonii, uti dicetur n. 689. attamen valet in ratione sponsalium secundūm dicta n. 52.

§. 3. Sponsalia ab utroque vel alterutro im- 112.
pubere inita sunt valida, cùm per nulla Jura ir-
ritentur, imò inducunt impedimentum publi-
cae honestatis per Cap. *Litteras*, Cap. *Accusat.* Cap.
Continebat. De despons. impub. sunt tamen sus-
pensa, quia quamprimum impubes fuerit asse-
cutus annum pubertatis, datur ei optio, vel re-
filiendi vel approbandi sponsalia, Cap. *De illis.*
Cap. *Anobis*, ibidein.